

Uw verslaggever had haar altijd als een vrijwilliger als alle anderen beschouwd. En dan ook nog zó jong dat ze niet direct gezien werd als iemand met een langdurig “werk”verband. Totdat ze, na de viering op Jozef-dag op 19 maart j.l. werd gehuldigd vanwege 25 jaar werk in en voor de parochie. Nieuwsgierig geworden nodigde ik haar uit voor “op de koffie”.

Anita Hoed-Janssen blijkt een echte Cuijkse te zijn en een echt betrokken lid van de Jozef parochie.

Ze is 40 jaar geleden geboren in de Keurvorsterstede en ze is enig kind gebleven van Jan Janssen, oorspronkelijk uit Boxmeer en Ans Roeffcn. Moeder Ans is in Cuijk geboren en hoorde bij de 5 ‘kleintjes’ van de 16 kinderen van Jan Roeffen de postbode.

Uw verslaggever heeft die postbode nog gekend. Een man, klein van stuk maar groot van formaat; hij ging altijd met een zware tas en met bekwame spoed langs de huizen om de brieven in de bus te douwen. Toen was er bij de poststukken nog niet zoveel “spam” als tegenwoordig en kon één postbode bijna het hele dorp aan. Vooral opa Roeffen kon dat. “Zoef, zei de Roef, en de Roef was weg” zeiden de mensen in Cuijk. Dat moest ook wel want er was thuis ook nog een heleboel te doen. Dat kun je je voorstellen met zoveel ‘keinders’!

De vader van Anita kwam uit Boxmeer en was de zoon van slager Janssen. Niet van Jansen ‘Den Drejer’ maar van Janssen ‘de Baard’. Hij kwam naar Cuijk om met zijn lief te trouwen en hij is daar toen maar gebleven. Gestart bij de stomerij Succes van toen der tijd Wiel Wolfs en daar nu nog steeds werkzaam bij Wim.

Van zichzelf zegt Anita dat ze niet zo’n mooie baby was, dun en lang. Papa Janssen zei wel eens gekscherend: ‘Als ze nou ook nog in de gordijnen klimt is het echt een aapje’.

Maar ze groeide voorspoedig op. Tot haar twaalfde bleef Anita een lange spriet. Later heeft ze de schade wat ingehaald.

Na de kleuterschool Bambino bij juffrouw Anny ging ze van de Michaëlschool, via de Gabriëlschool naar Parkzicht. Gedegen lager onderwijs, kun je wel zeggen bij die twee aartsengelen.

Ook in het sporten en de vrijetijdsbesteding was ze tamelijk grillig. Turners bij Olympia, jazz ballet, majorette bij de Wami’s, en 4 jaar lang karate. Ze

haalde bij die laatste sport de bruine band en ze kan het nog wel, denkt ze. Men is gewaarschuwd !

Toen ze 7 jaar werd kwam Anita bij het kinderkoor van de Sint Jozef parochie en muziek is haar tweede leven geworden. ‘Muziek mogen ze me nooit meer afpakken’, zegt ze met een zucht en stralende ogen. Toen ze 14 was en een sterkere stem kreeg ging ze dan ook naar het toenmalige jongerenkoor Seolto.

Eigenlijk zou ze professioneel solo-zangeres willen worden. Met een borstel in de hand, als een soort microfoon, stond ze als jong meisje regelmatig voor de spiegel te oefenen.

Maar ze ging naar het LHNO, de huishoudschool aan de Jan van Cuijkstraat, bij juffrouw van Kempen. Haar vader zorgde dat ze

ook nog een zakcentje kon bijverdienen bij de stomerijwinkel van Succes. Na de huishoudschool volgde de INAS, om verder te kunnen gaan in de zorgsector. Dat is er nooit van gekomen. Het aanbod van meisjes was zo groot dat je er nauwelijks tussen kwam. Anita werd uitgeloot. Wat een verschil met deze tijd !

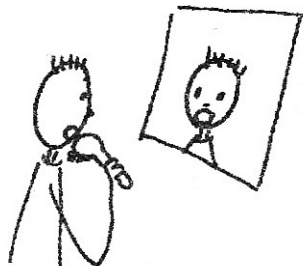
Maar geen nood, ze kon een baan krijgen als caissière bij supermarkt Jan Linders in de Molenstraat.

Toen leerde ze haar eerste vriendje kennen en dat is hem uiteindelijk geworden. Na een eerste kennismaking op de carnaval was Wim Hoed er nog niet aan toe, maar toen het een half jaar later Cuukse kermis was ging hij voor de bijl. Anita was hem in dat halve jaar blijven bestoken met kleine attenties.

En zo is het gebleven. Wim studeerde of als werktuigbouwkundige in Helmond, kreeg werk bij van Mullekom in Vortum Mullem en kon de kost verdienen voor Anita en eventuele kinderen. Na drie jaar verkering zijn ze getrouwd.

Wim en Anita, met dochter Romy en zoon Mikael, wonen nog vol tevredenheid daar waar ze als jong paar begonnen zijn, aan de Dukatendreef.

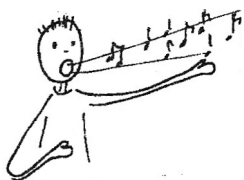
Bij van Mullekom heeft Wim, als expert in hydraulica, nog meegewerkt aan de productie van de ‘blokken’ die SmitTak gebruikte bij de succesvolle berging van de “Koersk”, de gezonken Russische onderzeeër.

Nu werkt hij bij Nubé Hydraulics in Mill en maakt ook oliedruk-blokken. Toen er kinderen kwamen bleef Anita thuis om daarvoor te zorgen.

Nu is Romy, de oudste van 19 jaar, alhoewel studerend aan de PASO, al weer zo ver dat ze al drie jaar stevig vaste verkering heeft met Jos. Mikael zit met z'n 16 jaar op het ROC in Cuijk en doet in ICT.

Anita intussen, zocht toen de kinderen groter werden opnieuw een baan en kwam bij Primera terecht, nauw gelieerd aan het werk van haar vader en de familie Wolfs. Daar werkt ze nu al weer 6 jaar. Ze heeft het zelfs tot de beste rookwarenverkoopster van Primera Nederland geschopt. Zelf rookt ze overigens niet, want ze wil alles doen om een mooie stem te houden.

Die stem heeft ze van haar moeder die vroeger voor de lol wel samen met tante Thea Roeffen duetten zong op bruiloften en partijen.

Anita speelde ook nog redelijk verdienstelijk op het orgel dat ze thuis hadden.

Naast het koor Sealto zong ze in Cuijk ook nog bij de Cuijkse BRC, de Boulevard River Company, een band waarbij 6 jongens en 6 meisjes zongen.

Daar leerde ze de conservatoriumstudent Peter Hendriks kennen, die muziek schreef voor BRC.

Inmiddels was, na nogal wat strubbelingen binnen de bestaande structuren, het huidige koor Crescendo opgericht in de Jozef parochie.

Peter zou daar één jaar dirigent worden en hij heeft Anita meegenomen naar de repetities. Zij werd een van zijn betere stemmen en Peter is nog steeds dirigent.

Nu is Anita volkomen 'verslaafd' geraakt aan muziek in het algemeen en zingen in het bijzonder.

Enige jaren geleden staken Peter en zijn vrouw Lucy Soer - nog zo'n goede stem - en Anita de koppen bij elkaar en vormden het ensemble "Diedrie". Zij treden af en toe, hier en daar, professioneel op. Maar voor de parochie gelukkig nog steeds als amateurs, voor de liefde gods.

En dat doen ze nogal eens. Dat trekt de kerk meestal aardig vol, en terecht !

In de weinige vrije tijd die Anita over heeft wil ze graag (Nordick) wandelen computeren en een boek lezen.

En voor man en kinderen zorgen doet ze met plezier.

Toen uw verslaggever haar complimenteerde met zo'n rijk en goed besteed leven fronste ze even de wenkbrauwen. Het lijkt allemaal wel vanzelf te gaan maar dat gebeurt natuurlijk nergens, ook niet daar aan de Dukatendreef.

Het leven brengt toch zo zijn probleempjes mee, als je daar al van kunt spreken. Ze stelt voorop dat ze het met liefde doet, maar ze moet wel altijd in twee partijen koken. Romy is namelijk streng vegetarisch en wijst alles wat van dieren afkomstig is af. De rest van de familie eet graag normaal en dan weet je dus wat je te doen staat als moeder, koken op zes gaspitten. Haar relatie met de familie Soer is zeer sterk Ze noemt dat haar familie en zegt er dan meteen bij: "Je familie kun je niet kiezen en je vrienden wel, maar ik heb naast mijn eigen familie de familie Soer gevonden en die heb ik zelf mogen kiezen.

Anita is gelukkig en dat straalt ze uit.

Ze is zeer gelovig, gaat graag naar de kerk en zingt haar liederen met een gelovige overtuiging. Haar godsvertrouwen brengt ze heel intens en eenvoudig onder woorden: "Ik weet dat Hij er is en ik weet ook dat je Hem kunt vinden".

Ze is vast van plan om zo met het leven door te gaan. "Tot ik er bij neerval" zegt ze bijna dreigend. Wat een meid !

Paul is wederom erg onder de indruk van zijn koffievsite. Wat zijn er toch een prachtmensen op dit ondermaanse.

Dat stimuleert om door te gaan want je bent nooit te oud om te leren.

Anita, bedankt voor jouw scheutje 'levens-elixer' waarvan ik hoop dat ik het een beetje kon overbrengen aan de lezers van dit artikeltje.

Deze pdf-versie is gemaakt door Peter Broekmans.